

The background image is a photograph of an empty operating room. In the center, a surgical table is positioned under a large, adjustable overhead light fixture. To the left, there is a large medical machine, possibly an anesthesia unit, and a counter with various supplies. To the right, there are more medical carts and equipment. The room has a clean, clinical feel with light-colored walls and a dark floor.

Linda Rantanen

HILJAISET TODISTAJAT

Mitä ruumiit meille kertovat

DOCENDO

HILJAISET TODISTAJAT

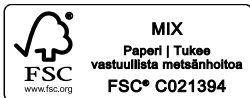

Linda Rantanen

HILJAISET TODISTAJAT

Mitä ruumiit meille kertovat

DOCENDO

Ensimmäinen painos

© Linda Rantanen ja Docendo 2026

Docendo on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä

Lönrotinkatu 18 A, 00120 Helsinki

Kansi: Tilla Larkiala / Taittopalvelu Yliveto Oy

Taitto: Taittopalvelu Yliveto Oy

ISBN 978-952-850-489-4

Painettu EU:ssa

Tuoteturvallisuuteen liittyvät tiedustelut: tuotevastuu@docendo.fi

SISÄLLYSLUETTELO

<i>POST MORTEM</i> — KUOLEMAN JÄLKEEN	
Mitä tapahtuu, kun päivämme päättyvät?.....	9
<i>MORTUI VIVOS DOCENT</i> — KUOLLEET OPETTAVAT ELÄVIÄ	
Suomalainen oikeuslääketiede	19
<i>CADAVER IGNOTUS</i> — TUNTEMATON VAINAJA	
Kampaaajan surma	27
<i>VICTIMARUM IDENTIFICATOR PERITUS</i>	
— UHRIEN TUNNISTAMISEN AMMATTILAINEN	
Isma Kopra.....	35
<i>RIGOR MORTIS ET LIVORES MORTIS</i> — KUOLONKANKEUS JA LAUTUMAT	
Laihian surma	49
<i>NECROPHAGUS</i> — KUOLLEISTA ELÄVIÄ	
Salme Metsänikula, Pirjo Laiho ja Ritva Raijas.....	73
<i>CADAVER NON MENTITUR</i> — VAINAJA EI VALEHTELE	
Polttomurha	93
<i>CAUSA MORTIS</i> — KUOLEMANSYY	
Kukkapenkkimurha.....	99

<i>MORS CERTA, HORA INCERTA</i> — KUOLEMA ON VARMA, AJANKOHTA EPÄVARMA	
Mereen haudattu	111
<i>IN MENSA MEDICOLEGALI</i> — OIKEUSLÄÄKÄRIN PÖYDÄLLÄ	
Oikeuslääkäri Sanna Ahola.	147
<i>SIGNA CAEDIS</i> — MURHAN MERKIT	
Ilkaalisten tappo.	163
<i>SUICIDIUM AN SUICIDIUM SIMULATUM</i> — ITSEMURHA VAI LAVASTETTU ITSEMURHA	
Kuuden vuoden henkirikostutkinta	175
<i>TOXICA MORTIS</i> — TAPPAVA MYRKKY	
Myrkkyyhoitaja	189
LOPUKSI	199

*The dead have never bothered me.
It's the living that I fear.*

– PATRICIA CORNWELL

1. LUKU

***POST MORTEM* — KUOLEMAN JÄLKEEN**

Mitä tapahtuu, kun päivämme päättyvät?

Harva meistä tietää, miten päivämme päättyvät. Kuvitellaanpa hetket sen jälkeen, kun sinua ei enää ole.

Oletetaan, että makaat vatsallasi syrjäisellä kävelytiellä. On hieno alkukesän ilta ja ylläsi on hihatonta paita ja shortsit, kun sinut löydetään. Lämpötila ulkona keikkaa 15 asteen tienoilla. Sinut sattumalta löytänyt ohikulkija tarttuu sinua olkapäästä nähdäkseen kasvosi, mutta kavahtaa ja päästää irti tajutessaan, että kehosi on täysin jäykkä ja ihosi viileä. Olet liittynyt niiden noin 160 suomalaisen joukkoon, jotka ovat tänään menehtyneet.

Rigor mortis, kuolonkankeus, on alkanut 3–6 tuntia kuolemasi jälkeen. Siihen, kuinka nopeasti *rigor mortis* alkaa ja etenee, vaikuttavat monet tekijät, kuten ilman lämpötila, vainajan ikä, lihasmassan määrä, rasvaprosentti, tietyt sairaudet, lääkkeet ja alkoholi. Koska olet maannut

ulkona, jossa lämpötila on ollut viileähkö, rigor mortis on alkanut myöhemmin kuin huoneenlämmössä. Lämpimässä se olisi alkanut 2–4 tuntia kuolemasi jälkeen.

Kun verenkiertosi on pysähtynyt, lihassolut eivät ole enää saaneet happea. Energiavarastot ovat ehtyneet, eikä kehosi ole enää kyennyt purkamaan lihasten supistamista sääteleviä sidoksia. Kangistuminen on hiipinyt ensin kasvohisi ja sormiisi ja edennyt sitten raajoihisi ja koko vartaloosi.

Löytöhetkellä sinulla on jo täysin kehittynyt rigor mortis, joka tarkoittaa sitä, että kuolemastasi on kulunut 12–18 tuntia. Lämpimässä sisätilassa olisit voinut olla aivan jäykistynyt jo noin kahdeksan tunnin kohdalla.

Tämä on myöhemmin tärkeä merkki oikeuslääkärille, joka arvioi kuolinaikasi. Jos olisit maannut aloillasi vielä 12 tuntia, tilanne olisi ollut toinen. Kehosi ei enää olisi rigor mortisin kangistama, vaan entsyymit olisivat jo alkaneet mädättää ja pehmentää kudoksiasi.

Löytäjäsi soittaa hätäkeskukseen, jonka päivystäjä kehottaa häntä kääntämään sinut ympäri. Olitpa eläessäsi ollut miten upea tahansa, enää näky ei ole kaunis. Sydämesi ei ole pumpannut enää tunteihin, joten veri on jäänyt painovoiman armoille. Punasolut ovat painuneet alaspäin ja kerääntyneet kehon alimpiin kohtiin. Maata vasten painuneessa poskessasi, olkavarsissasi ja paidan kauluksen alta pilkottavassa rintakehässäsi näkyy kuoleman peruuttamattomana leimana violetinpunainen väritys: *livor mortis* eli lautuma.

Ihollesi on alkanut muodostua jälkiä jo tunnin, parin sisällä kuolemastasi. Ensin ne olivat pieniä ja varovaisen

sinertäviä, mutta nyt ne ovat muuttuneet jo tumman-violeteiksi, räikeiksi kuolintahroiksi ja laajentuneet niin suuriksi, ettei niitä enää erota toisistaan.

Paikalle saapuu ensihoito yhdessä poliisipartion kanssa. Sinut löytänyt henkilö antaa järkyttyneenä lausunnon ja poistuu jatkamaan arkeaan todennäköisesti elämänsä traumaattisimman kokemuksen kanssa. Maailma jatkaa kulkuaan, sinä et.

Poliisit tutkivat taskusi ja löytöpaikan. Mukanasi ei ole henkilöllisyystodistusta tai puhelinta. Kotiavaimet ovat taskussasi, mutta osoite ei käy niistä ilmi. Kuolemansyy ei tällä kertaa näy päällepäin – kukaan ei voi äkkiseltään sanoa, oletko menehtynyt esimerkiksi sairauden tai jopa henkirikoksen uhrina.

Kuolemasi on epäselvä ja epäilyttävä, mutta lähtökohtaisesti poliisilla ei ole syytä epäillä henkirikosta. Konstaapelit laativat niin kutsutun sekalaisilmoituksen, ja kohtalosi selvittämiseksi päätetään aloittaa oikeuslääketieteellinen kuolemansyytutkinta. Sinut kuljetaan lähimmälle oikeuslääketieteelliselle laitokselle, eli päädyt siis Helsinkiin, Turkuun, Tampereelle, Kuopioon tai Ouluun. Sinut viedään teräksiseen kylmiöön odottamaan oikeuslääkärin käsittelyä. Sinun kuolemansyytutkintaasi osallistuvat poliisin ja oikeuslääkärin lisäksi myös patologian, toksikologian, rikostekniikan, hammaslääketieteen, antropologian ja kuvantamisen asiantuntijat. Jokainen tuo tutkintaan oman erikoisosaamisensa, ja niin kuolemasi syy ja olosuhteet selvitetään perinpohjaisesti.

Sillä aikaa, kun sinä makaat kylmiössä, poliisi työskentelee selvittääkseen, kuka olet. Tutkijoilla ei ole aavistustakaan henkilöllisyydestäsi. Olet elänyt elämäsi nuhteettomasti, eikä näytettäsi löydy DNA-rekisteristä. Sinulta ei ole koskaan otettu myöskään sormenjälkiä passia varten, joten henkilöllisyytesi ei selviä niidenkään avulla. Kuvaustasi vastaavia henkilöitä ei ole ilmoitettu kadonneeksi.

Rigor mortisista on tosin pääteltävissä, että olet ollut kuolleena vasta niin pienen hetken, ettei sinua ehkä osata vielä kaivata.

Mikään mukanasi olleista esineistä ei anna poliisille vihjettä henkilöllisyydestäsi. Kädessäsi olevassa sormuksessa ei ole kaiverruksia, eikä sinulla ole älykelloa tai mitään muutakaan, mikä voisi johdattaa poliisit esimerkiksi työpaikallesi tai harrastuspaikkaasi.

Tilanteesta ja löytöhetken olosuhteista riippuen poliisi saattaa nopeastikin kääntyä myös median puoleen. Ilmoituksessa kuvaillaan ulkonäköäsi, erityispiirteitäsi, pukeutumistasi sekä ruumiisi löytöpaikkaa ja -aikaa. Nouset ehkä vastoin tahtoasi julkisuuteen, kun iltapäivälehden etusivulle ponnahtaa tieto tunnistamattomasta vainajasta. Uutinen linkitetään vain minuuttien kuluttua julkaisusta kaikkien *true crime* -fanien mekkaan, Murha.infoon, jossa keskustelu alkaa käydä kuumana välittömästi.

Kenties joku läheisesi huomaa uutisen ja tajuaa, ettei ole kuullut sinusta hetkeen. Ehkä muutamaan päivään? Jopa viikkoon? Huoli leviää muihin läheisiisi, jotka tarkistelevat puhelimistaan, milloin ovat viimeksi olleet sinuun yhteydessä. Joku kurkistaa sosiaalisen median tiliesi aktiivisuus-

tietoja nähdäkseen, koska olet viimeksi ollut paikalla. Sinua yritetään tavoittaa, mutta puhelut ja viestit eivät kantaudu teräskylmiöön, jonne sinut on pää edellä työnnetty.

Lopulta joku läheisistäsi päättää tarttua puhelimeen ja soittaa uutisen perässä olevaan numeroon, johon poliisi pyytää toimittamaan vihjeet vainajan henkilöllisyydestä. Tutkinta etenee harppauksin. Vihjeen perusteella poliisi saa pyydettyä virka-apuna hammaskarttasi julkisen terveydenhuollon Kanta-järjestelmästä.

Teräksinen luukku avataan ja sinut viedään alasti kirkkaiden valojen alle. Oikeushammaslääkäri tutkii sinut. Hammaskartat täsmäävät toisiinsa – et ole enää tuntematon vainaja. Sinulla on nimi, vaikka se pyyhitäänkin pois elävien kirjoista.

Samaan aikaan tutkijat saattavat mennä kotiisi. Vaikka kukaan ei ole vastaamassa koputuksiin, poliisi pääsee sisään. Sinulle tuntemattomat ihmiset käyvät läpi huoneitasi, katselevat tavaroita, jotka sinä olet jättänyt niille sijoilleen ajatellen, että palaat pian kotiin. Alusvaatteesi kuivuvat olohuoneeseen asetetulla pyykkilineellä, parvekkeen ovi on jäänyt raolleen ja sohvapöydällä on kesken jäänyt, väljähtänyt olut. Puhelimesi löytyy latauksesta keittiön työtasolta, lompakon vierestä. Roska-astia on tyhjä, eikä uutta pussia ole laitettu paikoilleen. Mikään kodissasi ei viittaa rikokseen.

Mikäli viittaisi, poliisit penkoisivat paikkoja paljon intensiivisemmin. Puhelu- ja pankkitietosi käytäisiin läpi, läheisiäsi puhutettaisiin ja viimeiset liikkeesi selvitetäisiin perinpohjaisesti.

Samassa sinä makaat obduktiopöydällä, ja oikeuslääkäri viiltää rintakehäsi ja vatsasi poikki Y-viillon. Ulkoinen tarkastus on jo tehty. Sinut on punnittu ja mitattu ja kaikki erityispiirteesi on dokumentoitu. Oikeuslääkäri on kirjannut jokaisen arven, ruhjeen, tatuoinnin, lävistyksen ja leikkausjäljen. Vaatetuksesi ja ylläsi olleet korut on riisuttu ja kirjattu erikseen.

Verestäsi, virtsastasi, silmiesi lasiaisnesteestä ja kudoksistasi on otettu laboratorionäytteitä. DNA-näytettä ei enää tarvita, sillä henkilöllisyytesi on jo varmistunut.

Kun sinut on avattu, oikeuslääkäri tarkistaa ihonalaiset kudoksesi ja lihaksistosi. Luusaha käynnistyy, rintalastasi sahataan auki ja rintaontelon elimet otetaan esiin. Sydämesi, keuhkosi, maksasi, pernasi, munuaisesi, ruoansulatuskanavasi ja muut sisäelimesi tutkitaan makroskooppisesti. Niiden paino, rakenne ja mahdolliset poikkeavuudet kirjataan.

Kudoksistasi otetaan näytteitä histologista tutkimusta varten. Erityistä huomiota kiinnitetään verisuonistoon, sydänlihakseen, keuhkoihin ja aivoihin, sillä niistä löytyy usein äkillisen kuoleman syy. Oikeuslääkäri siirtyy pään alueelle. Luusaha käynnistyy jälleen. Kalloluusi avataan sahalla ja oikeuslääkäri poistaa aivosi kokonaisuudessaan tarkempaa tutkimusta varten. Hän ryhtyy tutkimaan aivokudostasi mahdollisten verenvuotojen, turvotuksen tai rakenteellisten muutosten varalta.

Sitten sinua potkaiseekin onni, ja vastaus kuolemasi arvoitukseen löytyy. Aivojen pohjalla, aivovaltimoiden haarautumiskohdassa oikeuslääkäri näkee pullistuman ja

repeämän, jonka seurauksena lukinkalvon alainen tila on täynnä verta. Kuolemansyysi on aneurysman puhkeaminen, paikallinen pullistuma valtimossa. Revetessään se on aiheuttanut aivoissasi lukinkalvonalaisen verenvuodon.

Kuolemasi on tapahtunut hetkessä; parhaassa tapauksessa et edes ehtinyt tajuta mitään. Olet lähtenyt viemään roskia, päättänyt tehdä pienen kävelylenkin – ja kaatunut kuolleena katuun.

Tutkimuksen aikana otetut kuvat ja kirjaukset kootaan yhteen, ja lopuksi oikeuslääkäri laatii obduktiopöytäkirjan, johon sisällytetään kaikki ulkoiset ja sisäiset havainnot, tieto laboratorionäytteiden otosta sekä alustava arvio kuolemansyystä. Lopullinen kuolemansyysi määritellään virallisesti, kun myös laboratoriotutkimusten tulokset on saatu.

Meille eläville tällainen ajatusleikki on kauhistuttava ja absurdi – että pahimmassa tapauksessa viimeinen maallinen matkamme kulkee oikeuslääkärin teräksisen obduktiopöydän kautta. Koko elämämme saatetaan penkoa läpikotaisin, jotta kuolemallemme saadaan selitys.

Näin voi käydä silloin, kun on syytä epäillä, että ihminen on menehtynyt esimerkiksi rikoksen uhrina. Kuolemansyytutkiminnan avulla ratkaistaan, onko kuoleman taustalla sairaus, tapaturma, itsemurha vai rikos, mutta aina se ei edellytä oikeuslääketieteellistä ruumiinavausta.

Kun ihminen menehtyy – tapahtuipa se sitten sairaalassa, kotona tai missä tahansa muualla – käynnistyy aina prosessi, jota Suomessa määrittää laki. Kuolemansyyntä selvittäminen on viranomaistoimintaa. Jokaisen vainajan

kuolemansyy on selvitettävä joko oikeuslääketieteellisen tai lääketieteellisen järjestelmän mukaisesti.

Kuolemansyyntä selvittäminen käynnistyy lääkärin todettua kuoleman.

Oikeuslääketieteellisestä kuolemansyyntä selvittämisestä vastaa poliisi, lääketieteellisestä kuolemansyyntä selvittämisestä lääkäri. Epäselvissä tapauksissa hoitava lääkäri, poliisi ja oikeuslääkäri tekevät yhteistyötä päättääkseen oikean selvittämistavan.

Henkilön kuolemaan liittyy monia oikeusvaikutuksia, minkä vuoksi kuolemansyyntä selvittäminen on tärkeää, vaikka asiassa ei epäiltäisi rikosta. Kuolemansyyntä on aina selvitettävä ennen vainajan hautaamista.

Potilaan viimeisenä nähnyt lääkäri kirjoittaa kuolin-todistuksen ja oikeuslääkäri siis virallisen kuolemansyyntälausunnon, joka toimitetaan poliisille ja Digi- ja väestötietovirastoon. Vasta tämän lausunnon perusteella omaiset voivat saada hautausluvan ja vainaja voidaan siirtää hautausta varten ja käytännön järjestelyt aloittaa.

Mutta millainen tämä prosessi on viranomaisten silmin? Mitä jos vainaja jää tuntemattomaksi? Miten vainajat voidaan tunnistaa silloin, kun tapahtuu esimerkiksi suur-onnettomuus? Millaiset merkit viittaavat henkirikokseen? Tapahtuuko kuolemansyyntäutkimuksissa virheitä? Tämä teos, *Hiljaiset todistajat*, pyrkii vastaamaan näihin kysymyksiin suomalaisten rikostarinoiden kautta. Se avaa suomalaisen kuolemansyyntäutkimuksen kulun askel askeleelta – poliisin, oikeuslääkärin ja muiden viranomaisten näkökulmasta. Lukija viedään tutustumaan

todellisiin rikostapauksiin, joissa ruumis on ainoa todistaja ja joissa kuoleman olosuhteet on selvitettävä tarkasti, joskus hyvin vähäisten johtolankojen varassa. Tapausten kautta avautuu se, miten tunnistaminen, tekninen tutkiminta ja oikeuslääketiede kietoutuvat yhteen, ja millaisia inhimillisiä, eettisiä ja ammatillisia haasteita viranomaiset kohtaavat. Lähteinä teoksessa on käytetty poliisin esitutkintamateriaaleja, oikeuden pöytäkirjoja, alan kirjallisuutta sekä haastatteluja.

2. LUKU.

MORTUI VIVOS DOCENT **— KUOLLEET OPETTAVAT ELÄVIÄ**

Suomalainen oikeuslääketiede

Jokainen ruumis on hiljainen todistaja, joka kantaa mukanaan aikansa sairauksia, väkivaltaa, elinoloja ja yhteiskunnallisia rakenteita. Kuolema ei ole vain yksilön loppu, vaan ikkuna siihen, millaisessa maailmassa vainaja eli.

Suomalaisen kuolemansyytutkinnan historiassa kiteytyy se, miten kuolleet ovat vuosisatojen ajan opettaneet eläviä: olleet yhteiskunnan peilejä ja varoittajia. Ennen modernia lääketiedettä kuolemansyyt kirjattiin kirkonkirjoihin ja kuolema saatettiin selittää teologisesti siinä missä biologisestikin. Tyypillisiä kirjauksia olivat esimerkiksi ”äkillinen tauti”, ”Jumalan rangaistus”, ”hukkuminen” ja ”omankäden teko”. Nämä merkinnät saattavat

toisinaan kertoa enemmän yhteisön arvoista ja ajan kulttuurisesta kontekstista kuin vainajan todellisesta kuolemansyystä.

Silti jo näissä varhaisissa merkinnöissä kuolleet opettivat eläviä. Merkinnöistä välittyvät epidemioiden kulkemiset, nälkävuosien seuraukset ja vaaralliset elinolosuhteet. Kuolema oli myös yhteisön moraalinen kompassi.

Kun lääketiede alkoi kehittyä, ruumis alkoi tarjota yhä enemmän tietoa. Ruumiinavaukset yleistyivät, kuolemansyyn kuvaukset tarkentuivat. Kuolleet opettivat lääkäreille, miten tuberkuloosi tuhosi keuhkot ja millaisia jälkiä ravinnonpuute jätti kudoksiin. Niiden kautta opittiin, miten sairaudet levisivät ja miten tätä voitiin ehkäistä.

Kun oikeuslääketieteellinen tutkimus institutionalisoitui, ruumis alkoi opettaa myös oikeutta. Kuolleet kertoivat, milloin väkivalta oli ulkoista ja milloin itse aiheutettua; milloin kyseessä oli henkirikos ja milloin tapaturma. Vainajat opettivat tutkijoille, kuinka tukehtumisen jäljet eroavat kuristamisen jäljistä, millä tavalla tylppä väkivalta piirtyy kehoon ja miten myrkyt tekevät tuhonsa. Ruumis ei nimittäin valehtelee.

Suomalaisen oikeuslääketieteen varhainen perusta rakentuu suurelta osin Theodor Löfströmin vuonna 1901 julkaistulle teokselle *Oikeuslääketieteellinen käsikirja Suomen lääkäreille*, joka oli ensimmäinen suomenkielinen oikeuslääketieteen kokonaisuus. Löfström kirjoitti teoksen tilanteessa, jossa suomalainen kuolemansyytutkimus oli vielä hajanaista ja sen käytännöt vaihtelivat paikkakunnittain. Löfströmin pyrkimyksenä oli luoda

Suomeen yhdenmukainen kuolemansyiden tutkintajärjestelmä. Hän halusi, että kaikki maan lääkärit, myös syrjäseuduilla toimivat kunnanlääkärit, osaisivat suorittaa ruumiintarkastuksen ja ruumiinavauksen tavalla, joka kestäisi sekä lääketieteellisen että juridisen tarkastelun. Teos oli ennen kaikkea käytännön opas, mutta loi samalla perustan suomalaisen oikeuslääketieteen ammattimaiselle kehitykselle.

Löfström onnistui kuvaamaan yksityiskohtaisesti kuoleman merkit aikana, jona laboratoriotutkimuksia ei ollut käytettävissä. Hänen esityksensä kuolonkankeudesta, ruumiin jäähtymisestä ja veren laskeutumisesta ovat yllättävän tarkkoja. Löfström oli huomannut, että kankeus alkaa aina pienistä lihaksista, erityisesti leukaperistä, ja etenee kohti suurempia lihaksia. Hän havaitsi myös, että kankeuden purkautuminen voi antaa väärän vaikutelman siitä, että ruumista olisi siirretty, mikä on yhä oikeuslääketieteen peruskauraa.

Löfström niin ikään totesi, että ruumis jäähtyy epätasaisesti ja on täysin ympäristön armoilla. Kylmässä ruumis voi jäähtyä niin nopeasti, että kuolinajan arviointi muuttuu epäluotettavaksi. Tämä on yksi kuolinajan määrittämisen suurimmista ongelmista vielä tänäkin päivänä. Lisäksi Löfström kuvaa teoksessaan sitä, miten lautumat syntyvät painovoiman mukaan ja vaalenevat painettaessa tietyn ajan. Tämä yksinkertainen havainto auttaa edelleen arvioimaan esimerkiksi sitä, onko ruumista siirretty.

Löfström korostaa, että arvio kuolinajasta ei välttämättä aina osu oikeaan. Tämä on huomionarvoista, sillä 1800-

Mitä kaikkea kuolinsyöntutkinnassa voi paljastua?

Henkirikoksen paljastumiseen johtava prosessi on toisinaan pitkä ja monimutkainen ja uhrin läheisille äärettömän raskas. Miltä tuntuu, kun ensin kerrotaan, että oma läheinen on kuollut luonnollisesti, mutta lopulta paljastuukin rikos?

Hiljaiset todistajat kertoo suomalaisista rikoksista kuolinsyöntutkinnan näkökulmasta. Tapaukset käydään läpi poliisin esitutkimamateriaalin, kuolinsyöntutkinnan ja oikeuden dokumenttien kautta. Kirjassa ääneen pääsevät myös kuolinsyöntutkija ja oikeuslääkäri.

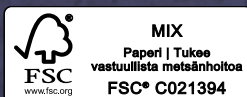
Tapaukset avaavat kiinnostavalla ja ymmärrettävällä tavalla niin kuolinsyöntutkintaa kuin poliisin tutkintamenetelmiä sekä niissä tapahtuneita tekniikan kehittymiseen liittyviä muutoksia ja haasteita.

Linda Rantanen on kriminologiaan erikoistunut toimittaja. Hän on julkaissut useita true crime -kirjoja.

30. 16

Kannen kuva: iStock
Kansi: Tilla Larkiala/
Taittopalvelu Yliveto Oy

DOCENDO
www.docendo.fi

ISBN 978-952-850-489-4

9 789528 504894